Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8252
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Tempore quo sub xpiā
tissimum stephanum re
gis mitu nouīe ⁊ religio
ēritatis ip̄a nouna rudis
adhuc pululabat audita
fama hom̄ ordinis nulla er
ēnis alius canonici ⁊ monach
ad ipm̄ q̄ ad pēz cō
fluebāt nō quidē alicuī
causa cōacti necessitatis·
sed ut q̄ sālādīnis sancte
nouīi gaudiū ex eōr cō
uentu ad ampliarēt ℟
Tempore quo sub bā stephanum re
gis mitu religio ēritatis in pā
nona pululabat audita fama
ordinis hom̄ nulla ēnis alius
canonici ⁊ monachi ad ipm̄ cō
fluebāt ỳ Vt nouum scē conuīsa
cōnis gaudiū ex eōr q̄ētu ad
Ut q̄ quos q̄ā ℟ ampliarēt
spūs sancti instinctu tac
tus ex rusticitate q̄ rosa
ex spinis ortū noīe zowand
hanc ip̄amaz ēcīa polonie
simum adducit ⁊ aphilippo
abbate cuī nōsterīū zo
bur noīatū īnstituīt ōr
dīnīo ad honōrē sā ypo
lītī sītī ēdit·hsitu accepto
⁊ andreas noīatī hēmīta
ēz ūrtam asē statuit q̄ bi
q̄ūta q̄ triq̄ē mōdis ⁊ cor
pis macēdīne sepīūs affli
gēt ex relacōne suī discipli
hrnedīti sēcī q̄ sanctus q̄
audīū p̄ūca hīs cōnie
cāre dīcēbāt ℟ Qui catholi
cus vīrūs hīs sā instinctu tacti
bīūs zocrandus ēcīa polonie
ihūsalēm adducit ⁊ aphilippo
abbate hsitū accepit Ethermū
sānī vītā asē elegit ỳ Similis
factus ē pellicano solitudīs frīs
ē sicut noctūa ēt īdūnctio ℟
Ego qdē ⁊ maurī mīc
ego mulcīnte epīs
tīc aūt puer solāticus
hmū vīte mōdī·sed que ei
esset q̄ālādīn nec mīlī sed
auditu p̄cepī Ad mūī ge
mōsterīū adhōrēz bā pō
tīcīs martīnī q̄ secūtīz
cū iam dīctī mōdī hrne
dīctī sepe ueīsset·ni hec q̄
secūt ēcīa vita venerabī
li narrauit ℟ Postq̄m cōui
sōnis ā Deūs zocrandī ad phi
lippī abbatem ueīnt qui īmonas
terīō sānī ypolītī ātās sibī q̄ūl
sās revelat ⁊ ab eo hsitū sānī acce
pit p̄ Revela mā ā Vetē sē
q̄ālādīnis bīūs zocrandī accepit
⁊ andreas noīatī heremitā vi